

האֱלֹהִים שְׁנַמְסֵר בְּיָדוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמות יז) וּמָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. וְזֶה הַמָּטָה שֶׁנִּכְרָא עָרַב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׂמֹשׁוֹת וְחֻקּוֹק בּוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַחֻקּוֹק הַקְּדוֹשׁ, וּבְזֶה חֻטָּא בְּסַלֵּעַ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (במדבר ט) וַיִּף אֶת הַסֵּלֶעַ בְּמַטְהוֹ פְּעָמִים. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִשָּׁה, לֹא לָזֶה נִתְּתִי לָךְ אֶת הַמָּטָה שְׁלִי, חֲתִיף לֹא יִהְיֶה בְּיָדְךָ מִכַּאן וְהִלְאָה.

מִיד - וַיִּרְדּוּ אֵלָיו בַּשֶּׁבֶט (שמואל ב-ב כג), בְּדִין הַקְּשָׁה, וַיִּגְזַל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי. שְׁמַהֲשָׁעָה הִיא נִמְנַע מִמֶּנּוּ וְלֹא הָיָה בְּיָדוֹ לְעוֹלָמִים. וַיִּהְרַגְהוּ בַחֲנִיתוֹ - עַל אוֹתוֹ הַחֻטָּא שֶׁהִפָּה בְּמַטָּה הִיא מֵת וְלֹא נִכְנַס לְאַרְצֵי הַקְּדוֹשָׁה, וְנִמְנַע הָאוֹר הַזֶּה מִיִּשְׂרָאֵל.

(ש) מִן הַשְּׁלֹשִׁים - הַכִּי נִכְבְּד, אֵלּוֹ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה עֲלִיוֹנִים שְׁנִטְל מֵהֶם וְהַשְּׁפִיעַ לְמַטָּה, וּמֵהֶם הוּא הָיָה לֹקֵחַ וּמִתְקַרֵּב.

וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא - הֵם הָיוּ בָּאִים אֵלָיו וְנוֹתְנִים לוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב, וְהוּא לֹא הָיָה בָּא אֲלֵיהֶם. וְאֵף עַל גַּב שְׁלֹא נִכְנַס בְּמַגֵּן וְהַחֲשׁוֹן שְׁלֵהֶם, (ש) וַיִּשְׁמְהוּ דוֹד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ. שְׁלֹא נִפְרַד מִלּוּחַ לְבוֹ לְעוֹלָמִים. אֵין לָהֶם פְּרוּד לְעוֹלָמִים. דוֹד שֵׁם לְבוֹ אֵלָיו, וְהוּא לֹא לְדוֹד, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּשׁוּבָה וְהַשִּׁירִים וְהַאֲהָבִים שֶׁהַלְּבָנָה עוֹשֶׂה לְשִׁמְשׁ, הִיא מוֹשְׁכַת אוֹתוֹ אֵלֶיהָ שִׁיחָה דִּירוֹ עָמָה, וְזֶהוּ וַיִּשְׁמְהוּ דוֹד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ.

נִפְרְדוּ רַבֵּי אֶלְעָזָר וְרַבֵּי אַבָּא לְפָנָיו. בֵּין כֶּף וְכֶף לֹא רָאוּ אוֹתוֹ. קָמוּ וְהִסְתַּפְּלוּ לְכָל הַצְּדָדִים וְלֹא רָאוּ אוֹתוֹ. יָשְׁבוּ וּבָכּוּ וְלֹא יָכְלוּ לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה. אַחֵר שָׁעָה אָמַר רַבֵּי אַבָּא, וַדַּאי זֶה שְׁשָׁנִינוּ, שְׁצַדִּיקִים הוֹלְכִים וְדַבְּרֵי תוֹרָה

וּמָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. וְדָא אִיהוּ מָטָה דְאַתְבְּרִי עָרַב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׂמֹשׁוֹת וְחֻקּוֹק בֵּיהּ שְׂמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָא קְדִישָׁא וּבִהְאִי חָב בְּסַלֵּעַ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (במדבר ט) וַיִּף אֶת הַסֵּלֶעַ בְּמַטְהוֹ פְּעָמִים. אָמַר לִיהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשָּׁה לֹא יִהְבִּית לָךְ מָטָה דִּילִי לְהִיא, חֲתִיף לֹא יִהָא בְּיָדְךָ מִכַּאן וְהִלְאָה.

מִיד וַיִּרְדּוּ אֵלָיו בַּשֶּׁבֶט בְּדִינָא קְשִׁיא (שמואל ב כג) וַיִּגְזוּל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי.

דְּמָהִיא שְׁעֵתָא אַתְּמַנַּע מְנִיָּה וְלֹא הָוָה בִּידֵיהּ לְעֵלְמִין. וַיִּהְרַגְהוּ בַחֲנִיתוֹ. עַל הַהוּא חוּבָא דְמַחָא בְּהוּא מָטָה, מֵת וְלֹא עָאֵל לְאַרְעָא קְדִישָׁא וְאַתְּמַנַּע נְהוּרָא דָא מִיִּשְׂרָאֵל.

(ש) מִן הַשְּׁלֹשִׁים הַכִּי נִכְבְּד, אֵלִין שְׁלֹשִׁים שָׁנָה עֲלִיאִין דְּאִיהוּ נְטִיל מְנַהוֹן וְאַנְגִיד לְתַתָּא, וּמְנִיָּיהוּ אִיהוּ הָוָה נְטִיל וְאַתְקַרֵּב.

וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא, אַנּוּן הָוּוּ אַתְּיָאן לְגַבִּיהּ וַיִּהְבִּי לִיהּ בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, וְאִיהוּ לֹא הָוּי אֶתִּי לְגַבִּיהוֹן. וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא עָאֵל בְּמַנְיָנָא וְחוּשְׁבְּנָא דְלַהוֹן, (שמואל ב כג) וַיִּשְׁימְהוּ דוֹד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ. דְּלֹא אַתְּפְּרֵשׁ מִלּוּחָא דְלִבִּיהּ (א"ע I 97) לְעֵלְמִין. לִית פִּירוּדָא לְהוֹן לְעֵלְמִין. דוֹד שֵׁם לִיהּ לִבִּיהּ וְאִיהוּ לָאוּ לְדוֹד. בְּגִין דְּתוּשְׁבַחְוֹן וְשִׁירִין וְרַחֲמִין דְּסִיחָרָא עֲבִיד לְשִׁמְשָׁא, אִיהִי מְשִׁיכַת לִיהּ לְגַבִּיהּ לְמַהוּי דִּירוּרִיהּ בְּהָדָה. וְדָא אִיהוּ וַיִּשְׁימְהוּ דוֹד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ.

נִפְרְדוּ רַבֵּי אֶלְעָזָר וְרַבֵּי אַבָּא קָמִיָּה. אַדְהִכִּי וְהִכִּי לֹא חָמוּ לִיהּ. קָמוּ וְאַסְתַּפְּלוּ לְכָל סְטָרִין וְלֹא חָמוּ לִיהּ. יָתְבוּ וּבָכוּ וְלֹא יָכְלוּ לְמַלְלָא דָא לְדָא. לְבַתָּר שְׁעֵתָא אָמַר רַבֵּי אַבָּא וַדַּאי הָא דְתַנִּינוּן דְּבָכְל אַרְחָא דְצַדִּיקָיָא אֲזִלִּין וּמִלִּי דְּאוּרִיָּתָא בִּינִיָּיהוּ,

דַּאֲנוּן זַפְּאִין דְּהוּא עֲלָמָא אַתְיָאן לְגַבְיֵהוּן. וְדַאי דָּא הוּא רַב הַמְנוּנָא סָבָא דְאַתָּא לְגַבְן מְהוּא עֲלָמָא לְגַלְאָה לָן מְלִין אֲלִין, וְעַד לָא נִשְׁתַּמּוּדַע בֵּיה אָזַל לִיה וְאַתְפְּסִי מִיָּנָן. קָמוּ וְהוּוּ בָּעוּ לְמַטְעֵן לְחַמְרִי וְלֹא אָזְלוּ, בָּעוּ לְמַטְעֵן וְלֹא אָזְלוּ. דְּחִילוּ וְאַנְחוּ לוֹן לְחַמְרִי. וְעַד יוֹמָא הוּוּ קָרְאן לְהוּא אַתְר, דְּוַף דְּחַמְרִי.

בַּיְנֵיהֶם, שְׁאוֹתָם צְדִיקִים שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם בָּאִים אֲלֵיהֶם. וְדַאי זֶה הוּא רַב הַמְנוּנָא הַזֶּקֶן שֶׁבֵּא אֲלֵינוּ מִן הָעוֹלָם הַהוּא לְגַלוּת לָנוּ אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ, וְטָרַם הַפְּרִנְוֵהוּ, הֶלֶף לוֹ וְהִתְכַּסֶּה מֵעַמּוּנוּ. קָמוּ, וְהָיוּ רוֹצִים לְרַכֵּב עַל הַחַמּוּרִים וְלֹא הִלְכוּ. רָצוּ לְרַכֵּב וְלֹא הִלְכוּ. פְּתָדוּ וְהִנְיָחוּ אֶת הַחַמּוּרִים. וְעַד הַיּוֹם הָיוּ קוֹרְאִים לְאוֹתוֹ הַמְקוּם מְקוּם הַחַמּוּרִים.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ וְגו'. פְּמָה הוּא טָבָא עֲלָאָה וְיִקְרָא דְזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד גַּבִּי בְּנֵי נִשְׂא לְאֲנוּן זַפְּאִין עֲלָאִין דְּחִלִּי הַטָּאָה דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא כַּד עֲאֲלִין לְהוּא עֲלָמָא. טוֹבָךְ לָא כְּתִיב אֶלָּא רַב טוֹבָךְ. וּמָאן אִיהוּ (תהלים קמה) זְכַר רַב טוֹבָךְ יַבִּיעוּ. וְדָא אִיהוּ עֲנוּגָא דְחִיין דְּנִגְדִין מֵעֲלָמָא דְאַתִּי לְגַבִּי חֵי עֲלָמִין דְּאִיהוּ זְכַר רַב טוֹבָךְ. וְדַאי אִיהוּ (ישעיה

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ וְגו'. פְּמָה הוּא הַטּוֹב הַעֲלִיּוֹן וְהַנִּכְבָּד שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְבַנְי אָדָם לְאוֹתָם צְדִיקִים עֲלִיוֹנִים יִרְאִי חִטָּא שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם. לֹא כְּתוּב טוֹבָךְ, אֶלָּא רַב טוֹבָךְ. וּמִי הוּא? (שם קמה) זְכַר רַב טוֹבָךְ יַבִּיעוּ. וְזֶהוּ עֲנֵג הַחַיִּים שֶׁשׁוֹפְעִים מִהָעוֹלָם הַבָּא לְחֵי הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא זְכַר רַב טוֹבָךְ. וְדַאי הוּא (ישעיה טג) וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְגו'.

הוּוּ מָה רַב טוֹבָךְ, הֵכָא אַגְלִיף רָזָא דְחַכְמָתָא וְכָל רְזִין אַתְפְּלִילוּ הֵכָא, מ"ה, פְּמָה דְאַתְמָר. רַב דָּא אֵילָנָא ר"ב וְתַקִּיף. בְּגִין דְּאִית אֵילָנָא אַחְרָא זוּטָא מְנִיָּה, וְדָא הוּא רַב וְאַעִיל לִיה בְּרוּם רְקִיעִין. טוֹב"ךְ דָּא אוּר דְּאַתְבְּרִי בְיוֹמָא קְדָמָאָה. אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ בְּגִין דְּגַבִּיז לִיה לְצַדִּיקֵיָא בְּהוּא עֲלָמָא.

עוֹד מָה רַב טוֹבָךְ, פֶּאן נְחַקֵּק סוּד הַחֲכָמָה, וְכָל הַסּוּדוֹת נִכְלָלוּ בְּאֵן. מ"ה - כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. רַב - זֶה הָעֵץ גְּדוֹל וְחֲזָק, מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אֵילָן אַחַר קֶטֶן מְמַנּוּ, וְזֶה הוּא גְּדוֹל וּמְכַנִּיסוּ לְרוּם הַרְקִיעִים. טוֹב"ךְ - זֶה הָאוּר שֶׁנִּבְרָא בְיוֹם הַרְאִשׁוֹן. אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ - מִשׁוּם שֶׁגָּנּוּ אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

פְּעַלְתָּ דָּא גֵן עֵדֵן עֲלָאָה. דְּכְתִיב, (שמות טו) מְכוּן לְשִׁבְתָּךְ פְּעַלְתָּ יי, וְדָא הוּא פְּעַלְתָּ לְחוּסִים בְּךָ. (בראשית מו ע"ב) נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם דָּא גֵן עֵדֵן דְּלִתְתָּא דְּכָל צַדִּיקָא תַּמָּן קִימִי בְּרוּחָא, דְּאַתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ יָקָר, כְּגוֹנָא וְדִיוקְנָא דְּהָאִי עֲלָמָא, וְדָא אִיהוּ נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם, בְּהוּא דִּיוקְנָא דְּבַנְי אָדָם דְּהָאִי עֲלָמָא,

פְּעַלְתָּ - זֶה גֵן הָעֵדֵן הַעֲלִיּוֹן, שֶׁכְּתוּב (שמות טו) מְכוּן לְשִׁבְתָּךְ פְּעַלְתָּ ה'. וְזֶהוּ פְּעַלְתָּ לְחוּסִים בְּךָ. נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם - זֶה גֵן הָעֵדֵן שֶׁלְמִטָּה שֶׁכָּל הַצַּדִּיקִים עוֹמְדִים שָׁם בְּרוּחַ, שֶׁנִּתְלַבְּשָׁה בְּלְבוּשׁ צוּרָה שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁפְּעוֹלָם הִזָּה,

יָקָר כְּצוּרָה וְדִיוקְנָן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶהוּ נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם, בְּאוֹתָהּ

וְקִימֵי תַמָּן, וּפְרַחֵי בְּאֵירָא וְסִלְקֵי לְגוּ
מְתִיבְתָא דְרְקִיעָא בְּהוּא גֵן עֵדֵן דְלְעִילָא.
וּפְרַחֵי וְאַסְתַּחֲיִין בְּטַלֵי נְהַרֵי אֶפְרַסְמוּנָא דְכִיא
וְנַחְתֵי וְשָׂרְאן לְתַתָּא. וּלְזַמְנִין אֲתַחֲזוּן נְגַד בְּנֵי
אָדָם לְמַעַבְד לוֹן נְסִין כְּמִלְאָכִין עַלְאִין,
כְּגוֹנָא דְחִזִּינָא הַשְׁתָּא נְהִירוּ דְבוּצִינָא עַלְאָה
וְלֹא זְכִינָא לְאַסְתַּפְּלָא וּלְמַנְדַּע רְזִין דְחֻכְמַתָּא
יְתִיר.

וּנְמַצָּאִים שָׁם וּפְרַחֲחִים בְּאֵוֹר
וְעוֹלִים לְתוֹף יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ
בְּאוֹתוֹ גֵּן הָעֵדֵן שְׁלֹמְעֵלָה.
וּפְרַחֲחִים וְרוּחָצִים בְּטַלֵי נְהָרוֹת
אֶפְרַסְמוֹן טְהוֹר, וְיוֹרְדִים וְשׁוֹרִים
לְמַטָּה. וּלְפַעְמִים נִרְאִים נְגַד בְּנֵי
אָדָם לַעֲשׂוֹת לָהֶם נְסִים כְּמוֹ
מִלְאָכִים עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ שְׂרָאִינוּ
עַכְשָׁו אֶת אוֹר הַמְּאֹר הָעֲלִיוֹן,
וְלֹא זְכִינוּ לְהַסְתַּפֵּל וְלַדְעַת
בְּסוּדוֹת שֶׁל חֻכְמָה יוֹתֵר.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (שׁוּפְטִים יג) וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
אֶל אֲשֶׁתּוֹ מוֹת נְמוֹת כִּי אֱלֹהִים רְאִינוּ,
אֵף עַל גַּב דְּמְנוּחַ לֹא הָוּה יָדַע מְאִי עֲבִידְתִּיהָ,
אָמַר הוּאִיל וּכְתִיב, (שְׁמוֹת לג) כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם,
וְחֵי, וְדָאִי אֲנִן חִזִּינָן וּבְגִין כְּף מוֹת נְמוֹת. וְאֲנִן
חֻמִּינָן וְזְכִינָן לְנְהוּרָא דָא דְהוּה אָזִיל בְּהַדָּן
וְנַתְקִיִּים בְּעַלְמָא. דְּהָא קְדָשָׁא כְּרִידָה הוּא
שְׁהִירָה לְגַבְּן לְאוּדְעָא לָן רְזִין דְחֻכְמַתָּא דְגָלִי,
זְכָאָה חוּלְקָנָא.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שׁוּפְטִים יג)
וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל אֲשֶׁתּוֹ מוֹת נְמוֹת
כִּי אֱלֹהִים רְאִינוּ. אֵף עַל גַּב
שְׁמְנוּחַ לֹא הָיָה יוֹדֵעַ מַה מַּעֲשֵׂהוּ
- אָמַר, הוּאִיל וּכְתוּב (שְׁמוֹת לג) כִּי
לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחֵי, וְדָאִי אֲנִי
רְאִינוּ, וּמְשׁוּם כְּף מוֹת נְמוֹת.
וְאֲנִי רְאִינוּ וְזְכִינוּ לְאוֹר הַזֶּה
שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ עִמָּנוּ וְנַתְקִיִּים
בְּעוֹלָם, שֶׁהָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁלַח אוֹתוֹ אֵלֵינוּ לְהוֹדִיעֵנוּ
סוּדוֹת שֶׁל הַחֻכְמָה שְׂגוּלָה, אֲשֶׁרֵי
חֻלְקָנוּ.

אֲזִלוּ, מְטוּ לְחַד טוּרָא וְהוּה נְטִי שְׁמַשָּׁא.
שָׂרוּ עֲנַפִּין דְאִילָנָא דְטוּרָא לְאַקְשָׁא
דָא בְּדָא וְאָמְרֵי שִׁירְתָּא. עַד דְּהוּוּ אֲזִלֵי,
שְׁמַעוּ חַד קָלָא תְקִיפָא דְהוּה אָמַר בְּנֵי אֱלֹהִין
קְדִישִׁין אֲנוּן דְאַתְּבְּדְרוּ בֵּינֵי חֲיִיא דְהָאִי
עַלְמָא, אֲנוּן בּוּצִינֵי בְנֵי מְתִיבְתָּא, אֲתַפְּנָשׁוּ
לְדוּכְתִייהוּ לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּמֵאֲרִיכוּן
בְּאוּרִייתָא. דְחִילוּ אֵלִין וְקֵאִימוּ בְּדוּכְתִייהוּ
וְיַתְבִּי. אַדְהֵכִי נְפִיק קָלָא כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר
טַנְרִין תְקִיפִין פְּטִישִׁין רְמָאִין הָא מְאֲרֵי
דְגְוֹנִין מְרַקְמָא בְּצִיּוּרִין קָאִים עַל אַצְטוּוּנָא,
עוֹלוּ וְאַתְפְּנָשׁוּ.

הִרְבּוּ. הִגִיעוּ לְהַר אֶחָד וְהִיתָה
הַשְׁמַשׁ נוֹטָה. הִתְחִילוּ עֲנַפֵי
הָאֵילָן שֶׁל הַהָר לְהִקְשֵׁשׁ זֶה עִם זֶה
וְאָמְרוּ שִׁירָה. בְּעוֹדָם הוֹלְכִים,
שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד חֲזָק שֶׁהָיָה
אוֹמֵר: בְּנֵי אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים,
אוֹתָם שֶׁהִתְפָּזְרוּ בֵּין הַחַיִּים שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתָם מְאוּרוֹת בְּנֵי
הַיְשִׁיבָה, הִתְקַבְּצוּ לְמִקְוָם
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם רְבוּנְכֶם בַּתּוֹרָה.
פְּחָדוּ אֵלוּ וְעַמְדוּ בְּמִקְוָם
וְיִשְׁבוּ. בֵּינֵיהֶם יָצָא קוֹל כְּמוֹ
מִקְדָם וְאָמַר: סְלַעִים חֲזָקִים
פְּטִישִׁים רְמִים, הִנֵּה בַעַל הַגְּוֹנִים
מְרַקֵם בְּצִיּוּרִים עוֹמֵד עַל כְּסֵא
הַשְׁלֵטוֹן, הַפְּנִסוּ וְהִתְקַבְּצוּ.

בְּהֵוּא שְׁעַתָּא שְׁמַעוּ קָל עֲנַפֵי דְאִילָנִין רַב
וְתַקִּיף וְהוּוּ אָמְרֵי (תְהִלִּים כט) קוֹל יְיָ
שׁוֹבֵר אַרְזִים. נְפְלוּ עַל אֲנַפְיָהוּ רַבִּי אֶלְעָזָר
וְרַבִּי אַבָּא וְדְחִילוּ סַגִּיא נְפֵל עַלְיָהוּ, קָאִמוּ

בַּשְּׁעָה הַהִיא שְׁמַעוּ אֶת קוֹל
עֲנַפֵי הָאֵילָנוֹת חֲזָק וְתַקִּיף, וְהָיוּ
אוֹמְרִים, (תְהִלִּים כט) קוֹל ה' שׁוֹבֵר
אַרְזִים. נְפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם רַבִּי

בבהילו ואזלו ולא שמעו מידי. נפקו מן טורא ואזלו.

בר מטו לבי רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמו לרבי שמעון בן יוחאי תמן. חדו, (דף ט"ז ב') חדי רבי שמעון, אמר לון ודאי ארחא דנסיין ואתין עלאין קא עברתון, דאנא דמיכנא השתא וחקמינא לכו ולבניהו בן יהוידע דקא משדר לכו תרין עטרין על ידא דחד סבא לאעטרא לכו. ודאי בארחה דא קדשא בריה הוא הוה. תו דחקמינא אנפייכו משניין. אמר רבי יוסי יאות אמרתון דחקם עדיף מנביא.

אתא רבי אלעזר ושווי רישי בין ברפוי דאבוי וסח (ליה) עובדא. דחיל רבי שמעון ובכה אמר (חבוקק ג) יי שמעתי שמעך יראתי. האי קרא חבוקק אמרו בשעתא דחמא מיתתיה ואתקיים על ידא דאלישע. אמאי אקרי חבוקק. בגין דכתיב, (מלכים ב ד) למועד הזה כעת חיה את חובקת בן. ודא בריה (ברה) דשונמית הוה. ותרין חבוקין הוו, חד דאימיה וחד דאלישע. דכתיב, (מלכים ב ד) וישם פיו על פיו.

אשבחנא בספרא דשלמה מלפא, שמא גליפא דשבועין ותרין שמהן אגליף עלוי בתבין. בגין דאתון דאלפא ביתא דאגליף ביה אבוי בקדמיתא פד מית פרחו מניה. והשתא דאלישע חבק ליה אגליף ביה פל אנון אתון דשבועין ותרין שמהן. ואתון דאילין שבועין ותרין שמהן גליפן אנון מאתן ושיתסר אתון. וכלהו אתון אגליף ברוחיה (נ"א בריבורא) אלישע, בגין לקיימא ליה באתון דשבועין ותרין שמהן. וקרא ליה חבוקק. שמא דאשלים לכל

אלעזר ורבי אבא ופחד רב נפל עליהם. קמו בחפזון והלכו, ולא שמעו דבר. יצאו מן ההר והלכו. כשהגיעו לבית רבי יוסי בן רבי שמעון בן לקוניא, ראו שם את רבי שמעון בן יוחאי. שמחו. שמח רבי שמעון ואמר להם, ודאי דרף של נסים ואותות עליונים עברתם, שאני ישנתי כאן, וראיתי אתכם ואת בניהו בן יהוידע ששולח לכם שתי עטרות על ידי זקן אחד לעטרתם. ודאי שבדרף הזו הקדוש ברוך הוא היה. ועוד, שראיתי את פניכם משנות. אמר רבי יוסי, יפה אמרתם, שחקם עדיף מנביא.

בא רבי אלעזר ושם את ראשו בין ברפי אביו וספר [לו] המצעה. פחד רבי שמעון ובכה. אמר (חבוקק א) ה' שמעתי שמעך יראתי. את הפסוק הזה אמר חבוקק בשעה שראה מיתתו והתקיים על ידי אלישע. למה נקרא חבוקק? משום שכתוב (מלכים-ב ד) למועד הזה כעת חיה את חובקת בן. וזה היה בנה של השונמית. ושני חבוקים היו - אחד של אמו, ואחד של אלישע, שכתוב (שם) וישם פיו על פיו.

מצאנו בספרו של שלמה המלך שם חקוק ששבעים ושנים שמות חקוקים עליו בתבות, משום שאותיות הא"ב שחקק בו אביו בראשונה, פשמת, פרחו ממנו. וכעת כשאלישע חבק אותו, חקק בו כל אותן האותיות של שבעים ושנים השמות, והאותיות של שבעים ושנים השמות הללו החקוקים הם מאתים ושש עשרה אותיות. ואת כל האותיות חקק ברוחו [נ"א בריבור] אלישע, כדי להעמידו באותיות של שבעים ושנים